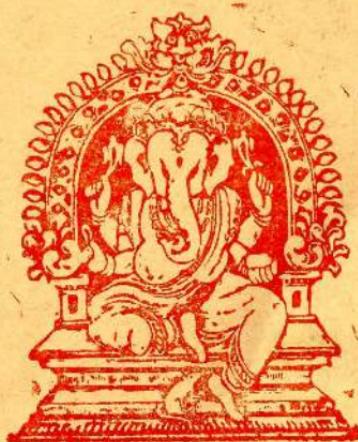

ஸ்ரீ சுத்தி வீரபாவர் திலை

ஸ்ரீ சுத்தி வீரபாவர் சிறு பாமாலை

இயற்றியவர்

ஆ. நா. வீரபாவுர்த்தி
அவர்கள்
சேனைக்குழுமியிருப்பு
கல்முனை.

வெளியீடு: 4

விலை ரூபா 5/-

என். குணரெத்தினம் ஜியா! எமக்களித்து அனிந்துரை

பக்தி மலர்ந்த நம் தயிழ் சமூத்தில் தங்கள் இங்ட தெய்வங்களுக்குப் பாமாலீ குட்டுவது புலவர்களது இயற்கைக் குணமாம். கவிஞர் நா. வினாயகமூர்த்தி அவர்களும் இந்து சமயத்தவர்கள் வணங்கும் எல்லாத் தெய்வங்களைப் பற்றியும் பாடல்கள் இசைத் துள்ளார். கவிஞர் வினாயகமூர்த்தி அவர்கள் “பராக்தி பக்திரசப் பாமாலீ”, என்னும் நாலீ பராசக்தியின் பேரிலும் ‘சரவணபவசன் முகமாலீ’ என்னும் நாலீ ஸ்ரீ முருகன் பேரிலும் ‘புயல்காலியம்’ என்னும் நாலீயும் தற்போது ‘ஸ்ரீ சித்தி வினாயகர் சிறுபாமாலீ’ என்னும் இச்சிறு நாலீ அடியார்களின் நெஞ்சத்திற்குச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

இவரது கவித்துவம் மேன்மேலும் வளர இறைவனை வேண்டி எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வண்ணம்

ச. குணரெத்தினம்
ஓய்வு பெற்ற அசீபகும்
கிராமோதய உபைத் தலைவரும்

வேற்றுக்கத்து வினூயகனைத் தொழு வாழ்வு - மிகுந்து வரும்
வெள்ளைக் கொங்பன் வினூயகனைத் தொழு
துளிலியோடும் தொடர்ந்த வினைகளே

கழுமாழுகனைக் கருத்தில் நினைந்து
அவனே அளித்தும் அருளைக் கொடுக்கும்
பயமேதகந்தில் பாரினில் வாழு
உண்டாய் பணிய ஒளியை அருள்வாய்

அருள்வாய் அயனே ஐங்காக் கையோய்
உருவாய் குமையின் உற்றநந் புதலை
பெருவயிற்றுடைய பிள்ளையே வினூயகா
கருவினில் நினைத்து கைசிரம் வாழ்த்துவாய்

முக்கணி விரும்பும் முசிக் வாக்கு
அங்கனி ஒன்றடங் அன்னையைத் தெய்வமாய்
சௌக்கணைக் கற்றியே தோத்திரம் செய்தவா
இக்கணை எம் எதிர் எழுந்தருன் செய்குவாய்

அன்பு கருளை அடக்கம் தருவாய்
நட்டிபாய் உன்மீது நாட்டம் கூரண்டிட
இனபம் இல்லறம் இனிது வாழ்க்கையும்
அன்பமய்க் கவேசனே ஆசிதந்தருள்

முன் மூன்றா:-

அன்புடையீர்.

இவ் வையகத்தின் வினாயகப் பெருமானை முழுமுதற் கடவுளை கக் கொண்டு வழிபாட்ட நமது முன்னேர் இவர் புகழ்பாடி எல்லையற்ற முத்தி பெற்று இறைவனடி அடைந்தனரேன அறிகின்றோம் பெரியோரிகளே.

இங்கவிடுக்குத்தின் கணேசப் பெருமான் பல திரு நாமங்களோடு சில கிராமங்களிலும் உற்பல இடங்களிலும் வீற்றிருந்த தன்னை அன்டிவரும் அடியார்க்கு அருள் பாலிக்கின்றார். எனவே அடியார்களே நமது அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படும் அவ்வல்லவினையை அதற்ற வல்லோனுகிய சிறி சித்தி வினாயகர்மீது கொண்ட பக்திப் பரவசத் தால் இப்பாடல் உதித்தன. ஆகவே தாங்களும் அவர் புகழ்பாடிப் பணிகுவீரென கேட்டுக்கொண்டு இப்பாமாலை நூல்வடிவில் ஆக்கம் பெற உதவிய சம்மாந்துறை சிறிவினாயகர் ஆயுன்வேத வைத்திய நிலைய வைத்தியமணியும் மாந்தரீகருமாகிய ஸ்ரீமான் க. சின்னாத் தம்பி என்பவருக்கு என்பெருமான் அருளும் கடாட்சமும் அன்புக்கருணையும் பொருளும் புவிவாழ் நிடாயுளும் இறையின் பக்தியும் இப்பணிவளரவும் வாழ்த்தி இப்பசமாலையை இன்னவர்க்கே குடுகின்றேன்.

திருமகன் சித்தி முத்தி ஸ்ரீ வினாயகர் மீதில் பாடல்

அருளமை ஸேர் இயற்றிப்பாடி அலைந்து நான் திரியும் போது கருணைமா கடலாம் சின்னாத் தமபிகையேற்று ஆக்கம் தந்து பெரும்கன் தணக்கேபிள்ளை - மாலையைச் சூடுகின்றேன்

உள்ளமும் கண்டேன் வெள்ளை - உரைத்தலும் கண்டேன் காளி அம்மையைப் போற்றிப்பாடும் அழகிணைக் கண்டேன் யானும் வெள்ளமாம்மாந்தரீகர் மேவிடும் ஆயுன்வேத

வைத்தியர் சின்னாத் தம்பி வளர்க இச்சேவை மேலாம் அன்புடன் ஊக்கம் தந்த அலைவரைப் புகழ்தல் மேலாம் நண்பர் சூசாரி பொன்னுத்துரை சிஸ்னையிலும் வேலூம் பண்புடை அரசரெத்தின பாலகன் மாணிக்கம் நல்லோன் இன்பமாய் தலைகா தம்பி பஞ்சவின்கம் இவர்களை மறவேன்றே

கானக மயிலுமாட கண்டுவான் ஆடல் என்பார் நானும் அவ்வழியில் தோன்றி நவின்றனை கணேசன் மேலே பாவெனும் மாலை தன்னில் பற்றிற்று பிழைகள் காண்கின் மாதவைப் பெரியோர் தாங்கள் மணிக்க வேண்டுகின்றேன்.

இங்குளம்
ஆ. நா. வினாயகமுர்த்தி
சேனைக்குடியிருப்பு
கல்முளை.

ஓம் ஸ்ரீகணச்வராய ஓம்

துதி

கங்கை அணிந்துழக் காலனை நெஞ்சிற் காலுடைத்தோன்
செங்கையிற் குலம் மழுவேந்தும் சிவனைத் தினம் தினமும்
அங்கையில் மலர் கொண்டு அர்சித்து அருங்கண்ணீர் சொரிந்து
பங்கையன் பாதம் பணிந்து துதி செய்வாம்.

ாப்பு

முத்தமிழ் தெய்வமான முதல்வனை நினைந்து பாட
தத்துமி நடனமாடு சரஸ்வதி எந்தன் நாவில்
நித்தமும் குடியிருந்து திலைபெற ஆட்சி தந்து
வைத்து நின் மாலை பாட மாதா நின் சரணம் காப்பே:

பாடல்

1. அங்கை உலை தண்ணகனே ஜய உள்ளே
அடிபணிய கிருபையது அளித்திடாயோ
முன்னை பொருள் என வந்த முதல்வா சித்தி
முன்னாலே கணநாதா முருகனுக்கு
அண்ணானே அவதரித்த அமலனே நாம்
அன்பு உருகப் பாட்டவே அருகே வா வா
வணண்முயர் கவிகள் பல எமக்குத் தந்து
வரமருளக் கணபதியே வருகுவாயே

2. ஆதவன் போல் இருளகற்றி ஒளியே நல்லும்
அம்மை திரு புவனையுடன் வாலைத் தாயும்
தீது அசலக் குஞ்சரனே சிவாயா சிறியும்
ஓம் றிங் அங்க முக்கோணம் அமர்ந்த தேவா
ஏதொன்றும் நாமதியோம் உம்மைப் பாட
ஏடெடுத்துப் பாரத்தை எழுதிவைத்த
கோடுடைய கையோனே குழந்தை என்மேக்
குணமாக உனது துதி குறிடாயே

3. இருளகற்றி குஞ்சமுடன் இடுக்க வா வா
என் மனதில் ஜந்தெழுத்தின நிலையைத் தர தா
அருள்கொண்டு என்னும் ஆதிக்க வா வா
அடியேவின் முன்விருக்க இப்போ வா வா

குடிகொண்ட தொலை களவு தீய என்னைம்
குஞ்சரனே ஒட்டுமையா நெஞ்சை வீட்டு
பிடியானை முகழுடைய பிள்ளையாரே - சுவாமி
பிழை பொறுத்து அடியேன் ஆழுவாயே

4 சுவிரக்க தாழ்வு மணப்பான்னைம் தா தா
எப்பொழுதும் உமைப்பணிய வரத்தைத் தா தா
தாய்மையுடன் உமக்குப் பல தொண்டு செய்து
தொழுது ஏற்ற களிறே என் துரையே வா வா
ஆயகலை அறுபத்து நான்கும் தந்து
அரண்மகனே அங்கமென்னும் கொண்டியும் தா தா
ாயமென்னும் பொய் வீடு அழியும் முன்னே - சுவாமி
கணபதியே உட் கோலம் காட்டுவாயே

5 உலகனந்தேரன் மருகோனே உமையாள் பெற்ற
ஒப்பிலா முழுமுதலே அப்பா வா வா
பல கற்கள் கண்ணெதிரே கண்டாது
பணியு செய்து கணேசா எனப் பணிய வா வா
வீணவரினும் விக்கிணேஸ்வரனே முன்னில்
வீணயாடி தத்தி தண்ணாடி வா வா
அணையாத ஒளியே நீர் அணவோர்க்கும் - சுவாமி
அருள் கொடுக்கும் குணபதியே வருகுவாயே.

6 வூர்யிய இடையர் கணே உறியில் நெய்யை
ஒன்று விடா தயிர் உண்டு களவு செய்து
பார்யிய பாககளும் தாய்மடியில்
பால் குடித்து தேடுவரும் ஆயர் தங்கள்
வாய்டைக்க தாய்பேசும் காத்தை கேட்டு
மெல்லமுடன் தவழ்ந்து ஏதிர் மண்ணை உண்ட
காயாம் பூ நிறமுடைய கண்ணஞ்சிங் - சுவாமி
கருத்துடைய மருகோனே காரத்திடாயே

7 எம் உயிரே என்கண்ணேன் என் அருடுகே வா வா
எங்கள் குல முன்னவரேனே இறைவார வா வா
தங்கமனி, தண்டை சிலம் பொலிக்க ஆ வா
தாய் தந்தை வலம் வந்த சீலவா வா வா
அங்கையர்கள் ஆலாத்தி சூரவையாற்ற
அரோக்ரா வேழ முகா ஆ வா வா
மங்கையர்கள் சித்தி முத்தி சிழை என்முன் - சுவாறி
வரம் கொடுக்கும் விக்கிணேஸ்வரர் வருகுவாயே

8 எதுகுறை செய்தோ னே முந் சென்மத்தில்
ஏழூயான் வறுமை தனில் வாழிச் செத்தேன்
காதடைத்து கண்ணிருட்டி வருகும் வேளை
காப்பாற்றி அன்னமது தருவாளில்லை
பதறுகின்ற குடசதனைப் பாதுகாக்க
பருகுகின்றேன் உனை நினைந்து வெறும் நீர் ஜயா
அருமையுடன் அந்நீரில் நீடு வாழ - சுவாமி
ஐங்கரனே சிததி தந்து அருள் செய்வாயே

9 ஜயகோ ஆத்துமத்தின் மூலாதாராம்
10 ஜம் பூதம் தனையடக்க மருந்து தாரும்
வையகத்தோர் இழிப்போசா வரத்தைத் தாரும்
வரகவி இவனனவே மதிக்கப் பாரும்
கையெடுத்து கணேசா என சிர சில் வைத்து
கண் மூடி யான் வணங்க கடைக்கண் பாரும்
துய்யனை முப்பழும் விரும்பும் கோவே - சுவாமி
துரைமகனே அருள் ஒளியே தோற்றுவாயே

10 ஒன்றுகி முன்றுகி ஜிந்துமாகி
ஒளியாகி இருளாகி ஞானமாகி
நின்றுடி தில்லைதனில் உமையாளோடும்
அத்தியிட மதின் மதகரியின் வடிவம் கொண்டு
கண்றுகிப் பிள்ளையாம் ஸன்ற போதே
கதறிடவே உமையவரும் கையில் தாங்கி
குன்றுத வரம் கொடுத்து கைலைசென்ற - சுவாமி
குண்டாதியே குழந்தை எனை காத்திடாயே

11 ஓம் எலும் அட்சரத்தில் நடுவில் நின்று
ஒளி கொடுக்கும் முருக்கோனின் தனையான்று
கானின் வளர் கன்னிதனைக் காதலித்து
கடுங்கிழவனும்க் கூடி பெருமடவு தன்னில்
தேனுஞ்ஞனும் பூசீ வள்ளி சினம் பிடித்து
திட்டிபேசி முருக்கை விட்டு ஒடு
தட்டாது தம்பியர்க்கு கிட்டே வந்த - சுவாமி
தனி யானை முகமுடைய பிள்ளையாரே.

12 ஒளவிடும் முதலை தன் வாயில் பட்ட
ஆமைபோல் ஆனேனே பகையன் நானேன்
கைதனிலே பொருளீல்லா கள்ளானுனேன்
கானில் வளர் பூமரத்தின் நிலை போலானேன்
ஷயாதவம் இடிசத்தும் கேட்டுப் புற்றில்
பயந்தொழித்த போலே நான் கடனுக்கஞ்சி
நான் கடத்தி வாழ்கிறேன் கணநாதா வா வா - சுவாமி
நம்பி ஏனை வாழ்விக்க வருகுவாயே

13 அக்கணமே தேவர்களை அடக்கியான்ட
 ஆண்மை மிக சுழுமுகா குரன் தங்கை
 சிக்கணமே அவன் சிரசு துண்டம் செய்து
 தேவர் சிறை மீட்டு வைத்த சிவக்கொழுந்தே
 முக்கணியும் அப்பம் அவஸ் சக்கரை தேன்
 முசிகனனே மோதகமும் உவந்தளிப்பேன்
 பக்கமது நிலலுமையா வறுமை ஒட்டு - சுவாமி
 பதம் போற்றி பல பாக்கள் பாடுவேனே

14 சங்கரனும் உமையவளும் உமக்குப் பூசை
 தத்து செய்து முதற்கடவுளான் நேசா
 சிங்க முகன் அவனர் படை சிரசு துண்டாய்
 திரி குலம் மனுவேந்தும் தீர நேசா
 சங்கொலிக்க சேகன்டி மேளமார்ப்ப
 தெயலர்கள் மலர் கொரிந்து தீப மேற்ற
 மெய்யகரி முகிகன் மேல் ஏறிவத்து - சுவாமி
 னினுயகனே வேண்டும் வரம் தருகுவாயே.

15 சாரத்தியாய் அருச்கனர்க்குத் தேரை ஒட்டி
 சங்கமென தீதைத்தை உரைத்த மாயேறன்
 வாசமிகு மருகோனே கணேசர வெற்பை
 வயிற்றுடைய கணபதியே வணங்கினேனே
 தேசமதில் நான்லைந்து தெருவைச் சுற்றி
 தீராத கவலை கொண்டு வாடுறேனே
 பாசமெல்லாம் உண்மீது வைத்தேன் ஜயா - சுவாமி
 பாலனைனை கார்த்து வரம் தந்திடாயே

16 சிற்றெறும்பு நீரதவில் தியங்குமாற் போல்
 சிறியேன் யான் மாணயதனில் தியங்கலானேன்
 பற்பலவே மொழிபேசி பாவை தன்னேஞு
 பக்கிரவு நேரமதைக் கடத்தலானேன்
 கற்றறிந்த பெரியோரை மதிக்கா வணணம்
 கடுஞ் சொல்லால் வைதேனே கண்டிடாது
 சொற்பட்டத்தில் துதிக்கையோடு தோன்றி வா வா - சுவாமி
 சொர்ண மயமாய் விளங்கு பிள்ளையாரே

17 சிற்பூர்த்த மாலைகளும் பதக்கம் மின்ன
 சிற்றுடை பட்டுகளும் அரையில் துனின்
 கார்ப்புர்த்த கணகளிலே கருணை மின்ன
 கையொன்றில் மோதகமும் கருணை காட்ட
 பார்போன்ற இருசெசியும் பகையை போக்க
 பாதியொரு கோடுடையோன் பாதத்தன்டை
 சீர் போற்றும் வென் சங்கின் ஒசையோடு - சுவாமி
 சிவாய ஸுவீ வினையகனே வருகுவாயே

18
சு
சழிமுனையின் நிலைகாணேன் கலையைக் காணேன்
சோதியே உள்ள வணங்காப் பேயன் ஆனேன்
வழிதலிலே மூன்றிட்ட மட்டயன் ஆனேன்
மதஞ்சுருவின் மளம் நோக் கவதானேன்
பெருமையுடன் பணமதுதான் பெரிதென்று என்னி
பேராக வாழ்ந்தேன ஊரார் மெச்ச
அருமையுடன் உனது முகம் கண்டபோது - சுவாமி
அடிமையாய் ஆனேன ஆவானேன

19
கு
குதாடி நளநரசை தோற்றுப் போலே
தோற்றுதையா கையிலிருந்த பொருள்களெல்லாம்
நானுடித் திரிகிறதைப் பல பேர் பார்த்து
நகைக்கிறது கண்டே நீ சிரிக்கின்றுயோ
தாலாட்டி வளர்த்த என் தாயும் கூட
தமபழியும் என்னிடத்தில் இல்லயென்றுள்
போராடி அவனை படை வென்ற வீரா -
பொற்பால வினாயகனே வருகுவாயே

20
செ
செந்திருவே கணநாதா சிவனுர் பானா
தீராத நோய்க்கொல்லஸம் தோக்கும் தீரா
மந்திரமாம் பர்வதத்தை ஏடாய்க் கொண்ட
மதகரியே வாரணனே வர் வா என்முன்
அந்தரத்தில் உயிர்பிரிந்து போகும் போது
ஆணைமுகா உம்பிடத்தில் அவையைமார்க்கு
பந்தமெனக் உமைத்தவிர ஒருவகில்லை - சுவாமி
பழம் பொருளே மாணிக்கப் பின்னையாரே

21
சே
சேராட கணநாதர் தேவராட
திற்க்குள்ள பாக்கர்கள் முனிவராட
தேராட பூச்சரங்கள் தாணின்றுட
தேவரம்பை ஊர்வசியும் தினமுமாட
சேராட தும்பிக்கை தூங்கியாட
அதித்திடும் அடியவாகள் துள்ளியாட
பாராட பவளங்களி ஊஞ்சலாடி - சுவாமி
பாலக வினாயகனே வருகுவாயே

22
செ
சைவத்தின் முதற் பொருளே சததி சித்தி
தான் கொடுப்பாய் உமைத் துநிப்போர் தபக்கு
வையகத்தில் நினைப்பதற்கு வறுமையோட்டு
வாரணனே உம்பிடத்தில் அடிமையானேன்
பையரவும் பக்கமெயொடு சிரக்கோஷம்
பக்கயாதே உமை தினைந்து அடிசித்தாலே
கையெடுத்து கும்பிட்டுக் குட்டிக் கொண்டேன் - சுவாமி
காருமையா கஞ்சாவளைப் பின்னையாரே

- 23 சொக்கஞ்சிப் பிட்டுண்டு மன்னுக்காக
சோ தொடுதல்ந்தி விஷமுண்டு தேவர்க்காக
பக்கமுறை பார்வதிக்கு விருத்தனாக
பார்த்தீபன் போர் தொடுத்து பன்றிக்காக
தக்கனுக்கு நல்லவராம் ஈந்தோன் மைந்தா
தயாபரனே தாண்டியடி உறையும் தேவே
திக்கெங்கும் உன்நாமம் வழங்குதையா - சுவாமி
சிறிபால் சிந்தாத்துரைப் பிள்ளையாரே
- 24 சோதிவடிவான் சிவலிங்கம் தன்னை
சோ துவங்கு மகா இராவணனும் கொண்டு போர்
பாதிவழி மீதின்லே எதிரே சென்று
பாங்காகத் தரைமீது இறக்கி வைத்து
நீதியாய் அன்னவர்க்கு மாற்றம் கொண்ண
நித்த பரீபூணமே சித்கம் வைத்து
அத்தனே குளக்கரையில் அமர்த்ததேவே - சுவாமி
அமலனே அம்பாரைப் பிள்ளையாரே
- 25 செளநரம்பு ஏலும்பு தோல் தசையுமான
சென சடலந்தை நான் வளர்த்து என்ன கண்டேன்
செவ்வையுடன் உனது திருப்பாதம் தன்னை
தினம் போற்றிப்பணியாத மிருகமானேன்
மன்னுண்டு போகுமுன்னும் மனதில் கொண்டு
மாசற்ற இருளுகல் வரதாதத் தாரும்
கண்ணதிரே காட்சி தர வா வா ஜீயா - சுவாமி
கணேசனே மாமாங்கப் பிள்ளையாரே
- 26 ச்சை கொண்டு உள்மீது இரந்து பாட
இந்திரரும் தேவர்களும் இங்கே கூட...
பச்சவள்ளுக் தேர்மீது பவளி வந்து
பாவியெனிக் காத்து வரம் தந்திடாயே
அச்சமற ஆததுமத்தின் அரையின் காலின்
ஜங்கரவே நீர்க்கலக்கின் ஆலிபோகும்
இஞ்சை கொண்டேன் இரண்டறக்கலங்கவாவா - சுவாமி
என்குருவே வெக்கொழுந்தே இறைஞ்சனேனே

வாழ்த்து

மழை பொழியா பசுவின்கள் மகிழ்ந்து வாழு
மால் அருணும் உழையவளும் மயிலும் சேவல்
சொடிவள்ளி தெய்வானைக் குமரன் வாழ்க
கோயிலகளும் வாவிகளும் குழமாய் வாழ்க
தாழ்பள்ளியு சிலசமயம் தனைத்து வாழ்க
தமிழ்நில் தந்தகலை வாணி வாழ்க
ஆழகடலில் வாழ்முத்து வினையாந்தான்
அனுதினமும் வாழ்கவென வாழ்ந்தியேனே

சுபம்

சிறிசித்தி வினையகர் சிறுபாமாலை

முற்றிற்று.

ஓம் கணபதே

விக்கினி வினாயகனே ஓம் கணபதி ஓம்
 வேளமுகத்தைங்கரனே ஓம் கணபதி ஓம்
 வேதமுதற் பொருளே ஓம் கணபதி ஓம்
 வேதாந்த தத்துவனே ஓம் கணபதி ஓம்
 தத்துவத்தின் போதகனே ஓம் கணபதி ஓம்
 சாம்பசிவன் தன்மகனே ஓம் கணபதி ஓம்
 சக்தி உமை பெற்றவனே ஓம் கணபதி ஓம்
 சங்கரவின் பாலகனே ஓம் கணபதி ஓம்
 முக்கணனின் கணமணியே ஓம் கணபதி ஓம்
 மூசிக வாகனனே ஓம் கணபதி ஓம்
 வடிவேலர்க்கு முத்தவனே ஓம் கணபதி ஓம்
 வரமருள வந்திடுவாய் ஓம் கணபதி ஓம்
 விக்கினங்கள் தீர்ப்பவனே ஓம் கணபதி ஓம்
 விச சிக குணபதியே ஓம் கணபதி ஓம்
 சக்திக் கணபதியே ஓம் கணபதி ஓம்
 சரிந்த வயித்ரேனே ஓம் கணபதி ஓம்
 முக்தி எமக்கழிப்பாய் ஓம் கணபதி ஓம்
 முத்தமிழின் முன்னவனே ஓம் கணபதி ஓம்
 சித்தி முத்தி யானவனே ஓம் கணபதி ஓம்
 உன் சீர்பாதம் யாம் மறவேன் ஓம் கணபதி ஓம்
 கங்கைக் கரிமுகனே ஓம் கணபதி ஓம்
 உன் கழலடியை நான்மறவேன் ஓம் கணபதி ஓம்
 தந்தி விளையாடியெதிர் ஓம் கணபதி ஓம்
 தானேடி வாருமையா ஓம் கணபதி ஓம்
 தேங்காய் அவல் பயறு ஓம் கணபதி ஓம்
 தினமும் படைத்திடுவேன் ஓம் கணபதி ஓம்
 மாங்கனியும் தேன் ஈதலி ஓம் கணபதி ஓம்
 மகிழ்ந்து உமக்களிப்பேன் ஓம் கணபதி ஓம்
 சர்க்கரை தேன் நெய்யுடனே ஓங் கணபதி ஓம்
 நாமரைப் பூ குட்டிடுவேன் ஓம் கணபதி ஓம்

கணபதி வர வா

வாவா சிவ குஞ்சரியே வா வரம்பல தரவே கணபதி வா
 தேவா முன்னவ சிகாமணியே
 தெரிசனை தரவே கணபதி வா

தாதா வரங்கள் பலவே தா தன் மொழியானை முகனே வா
 வேதாமாயோன் மருளனே வா
 வேண்டுக் கருளை பலவே தா

முப்பழும் கிருஷ்ண மூலர்கள் தேவர் பணிவோனே
அப்பனை அம்மையை வலம் வந்தே
அருங்கனி பெற்ற ஜங்கரனே

விக்கினம் தீர்க்கும் வினாயகனே வேலர் தமக்கு முத்தோனே
முக்கண்ணரிட முன்னவனே
முதல் தாண முப்பொருளே

தங்பிக்கையான சந்தர்னே தொடரும் விளைபல தீர்ப்பவரே
நம்பினவர்க்கருள் நாயகனே
தமது சரிமுகக் கணபதியே

ராம்லீணக்ஞ - ஏ - மெட்டு

ஆணைமுகத்தைங்கரைத் தொழுதிடுவோமே - அவரை
அனுதினம் பகலிரவாய் நினைந்திடுவோமே
தீராத வினைகளெல்லாம் தீர்த்திடுவாராம் - அவர்க்கு
சித்தி முத்தி என்னும் இரு மங்கையருள்ளடாம்
காராசை மான்முகனும் கந்தனுக்கு முத்தோன் எங்கள்
கணபதியை அனுதினமும் பணிந்திடுவோமே - ஆணை

தெற்றியில் திருநீறனிவோம் பக்திபக்தியதாய் - அன்
நீறுனிலே எத்தனையோ முக்தி முக்தியுமாம்
முத்திதரும் ஜங்கரனை முழுமனத்தோடு - வணங்கி
முன்றுதரம் குட்டிடுவோம் தலையில் தப்பாது - ஆணை

இனாவனை யாம் வணங்குதற்கு ஏன் தயக்கமோ - நம்
இனியதமிழ் தெய்வமது எமது பக்கமே
உனிவுகொண்டு அளிவருமே கைகுவித்தாலே - எம்மை
காத்திடுவார் கணேசனை நாம் போற்றிடுவோமே - ஆணை

பேரன் மெருகள்

1. உங்கள் உதடுகள் மூடட்டும். உள்ளம் திறக்கட்டும்.
2. எழுந்திரு! வினிப்பதை! லட்சியம் நிறைவேறும் வரை நிற்காரோத. செயலாற்று.
3. என்னருமை சிறுவர்களே! தைரியத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். வெற்றி உங்கள் காட்டியில் வந்து விழும்.
4. உன் உடம்பை, அறிவை, உணர்வை பகவீனப்படுத்தும் எனதுயிர விஷமெனக் கருதி தள்ளிவை.
5. பிறர்வாழ வாழ்வாரே வாழ்வர்! மந்றவர்கள் எல்லாம் பயிரிஞந்தும் செத்தார்களே!
6. திடங்கிளாக! தைரியமாய் இரு! மனிதன் மரிப்பது ஒருதரமே! என் சீடர்கள் கோழுமையாய் வாழுக்கூடாது நான் வெறுப்பது கோழுமத்தன்தையே,
7. என் அருமை வாலிப் நண்பர்களே! திடமாக இருங்கள். அதுவே நான் கூறும் ஆலோசனை! தைரியமே உணம் குய்ய உயர்ந்த மருந்து!
8. வீரர்கள்தான் நாட்டிற்குத் தேவை. வீரராய் கற்பா நைபோல் உறுதியாய் நிகழுங்கள். வாய்மை எப் பொழுதும் வெற்றி பெறும்.
9. கடவுளை புத்தங்கள் காட்டிக்கொது குன்றை அறியா கையைப் போக்குங். மறைமுகமாய் நன்மை பயக்கும்.
10. மனிதர்களே சிறந்த ஆயை. அதை விட்டு வெளியே கடவுளாத இடாதீர். பயனில்லை.

சுவாமி விவேகானந்தர்
(வாலிபர்களுக்கு)